

Sygn. akt	III AUa 676/16
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 lutego 2017 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSO del. Elżbieta Selwa
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **9 lutego 2017 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **W. S. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wniesionej przez organ rentowy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **26 kwietnia 2016 r.** sygn. akt **III U 866/15**

zmienia pkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że oddala odwołanie

Sygn. akt III AUa 676/16

Uzasadnienie

wyroku z dnia 9 lutego 2017 r.

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r. (pkt I sentencji wyroku) Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu – w uwzględnieniu żądania wnioskodawcy W. S. (1)- zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych Oddziału w R. z dnia 18 czerwca 2015 r. w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do przeliczania emerytury wnioskodawcy ,począwszy od dnia

18 maja 2015 r. ,według zasad określonych w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły następujące ustalenia faktyczne; wnioskodawca W. S. (1) ur. (...) złożył w pozwanym organie rentowym w dniu 24 kwietnia 2012 r. wniosek o przyznanie emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 8 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawcy prawo do dochodzonego świadczenia emerytalnego obliczając jego wysokość wg starych zasad

(art.53 ustawy emerytalno-rentowej) ,począwszy od dnia 25 kwietnia 2012 r. Wyplata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawcę zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy . W dniu 31 lipca 2013 r. W. S. (1) przedłożył w organie rentowym świadectwo pracy potwierdzające, że

z dniem 31 lipca 2013 r. stosunek pracy został rozwiązany, co skutkowało decyzją ZUS z dnia 6 sierpnia 2013 r. podejmującą wypłatę emerytury przy jednoczesnym ponownym ustaleniu jej wysokości . Wnioskodawca od dnia 5 sierpnia 2013 r. nadal kontynuował ubezpieczenie z tytułu pracowniczego zatrudnienia co skutkowało stosownymi przeliczeniami emerytury w kolejnych decyzjach ZUS , aż do tej z dnia 22 kwietnia 2015 r. w której ustalano wysokość emerytury na kwotę 5.879,03 zł brutto miesięcznie. Dnia 18 maja 2015 r. W. S. (1) wystąpił do pozwanego organu rentowego z wnioskiem emerytalnym ,w którym zawarł żądanie ustalenia wysokości emerytury „ w myśl nowych zasad z art. 55 a ustawy emerytalno-rentowej”.

W konsekwencji zaś powyższego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. – zaskarżoną w niniejszym postępowaniu – decyzją z dnia 18 czerwca 2015 r. odmówił uwzględnienia żądania wnioskodawcy uznając ,iż jest ono bezzasadne skoro pobierał on cały czas emeryturę z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego (art. 27 FUS) , a dodatkowo w dniu złożenia wniosku o to świadczenie tj. 24 kwietnia 2012 r. nie spełniał też przewidzianych w art. 55 ustawy emerytalno-rentowej warunków do ustalenia wysokości emerytury wg nowych zasad . Symulacyjne wyliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy obliczonej wg tych nowych zasad na dzień złożenia przedmiotowego wniosku z dnia 18 maja 2015 r. wykazuje, że byłaby ona wyższa od tej pobieranej (emerytura obliczona zgodnie z art. 26 FUS wyniosłaby bowiem kwotę 6.874,72 zł brutto miesięcznie , przy emeryturze obliczonej wg starych zasad wynoszącej 5.679,03 zł brutto miesięcznie). W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu uznał żądanie wnioskodawcy W. S. (1) za w pełni zasadne, a zaskarżoną decyzję ZUS za naruszającą prawo. Powołując bowiem w podstawie prawnej wyroku art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych

(t. j. Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) Sąd I instancji stwierdził ,że z przepisu tego nie wynika, że jeśli chodzi o czasokres, kiedy ten wniosek może być złożony . W tej sytuacji jedynie istotne jest aby nastąpiło to po dniu 31 grudnia 2008 r. Brak też ograniczenia, że w przypadku przyznania emerytury obliczonej na dotychczasowych zasadach tj. zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy nie przysługuje prawo do zastosowania art. 55 i obliczenia emerytury wg nowych zasad tj. na podstawie

art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Warunku takiego nie zawiera bowiem omawiana norma prawna . Przywołując następnie rozliczne judykaty Sądu Najwyższego odnoszące się do możliwości ubiegania się o ustalenie wysokości emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wg nowych zasad ,przy uprzednim pobieraniu emerytury wcześniejszej lub w obniżonym wieku emerytalnym (m.in. w wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2013 r. II UK 424/12 i 7 listopada 2013 r. II UK 343/13) , jak też te uznające omawiany przepis (art. 55) za określający nie przyznanie, lecz obliczenie wg nowych zasad emerytury , przy zaakcentowaniu, że wniosek o emeryturę w powszechnym wieku nie musi być pierwszym wnioskiem o świadczenie

(w tym wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014 r. I UK 24/14 jaki zapadł w podobnym stanie faktycznym ,a więc w sytuacji przyznawania emerytury

w powszechnym wieku emerytalnym obliczonej wg starych zasad , przy następnym wniosku świadczeniobiorcy o przeliczenie tego świadczenia na podstawie art. 55 ustawy emerytalno-rentowej) , Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu stwierdził ,że wnioskodawca spełnił wszystkie przewidziane w wyżej wskazanym przepisie przesłanki do dochodzonego przeliczenia emerytury , która okazała się być wyższą od tej obliczonej wg starych zasad. Złożył bowiem

wniosek o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r. , a po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie. W podstawie prawnej rozstrzygnięcia powołany także został art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 26 kwietnia 2016 r. - w części obejmującej rozstrzygnięcie zawarte w pkt I sentencji wyroku – **zaskarżony został przez pozwanego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.** W apelacji z dnia 7 czerwca 2016 r. pozwany organ rentowy ,zarzucając naruszenie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2016 r., poz.887)przez ich błędną wykładnię i zastosowanie prowadzące do nieuprawnionego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy wg nowych zasad, wnosił o zmianę zaskarżonej części wyroku poprzez oddalenie w tym zakresie odwołania wnioskodawcy. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności akcentował, że wskazany w petitum apelacji art. 55 ustawy emerytalno-rentowej określa sposób obliczenia wysokości emerytury przyznanej z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego , stąd w przypadku wnioskodawcy warunki tam przewidziane musiałyby być spełnione na dzień złożenia przez niego wniosku emerytalnego to jest na dzień 24 kwietnia 2012 r. Tymczasem jakkolwiek wniosek ten był złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. to jednak w wyżej wskazanej dacie nie został spełniony drugi z warunków przewidzianych w omawianym przepisie, to jest kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, skoro dopiero z dniem 25 kwietnia 2012 r. wnioskodawca osiągał powszechny wiek emerytalny. Jednocześnie skarżący podkreślał , że w kontekście powyższego , ewentualne porównywanie wysokości emerytur mogłoby co najwyżej odnosić się do dnia nabycia przez wnioskodawcę prawa do omawianego świadczenia emerytalnego tj. do dnia 25 kwietnia 2012 r., nigdy zaś – jak bezpodstawnie przyjął Sąd I instancji -do dnia 18 maja 2015 r. kiedy to wnioskodawca wystąpił ponownie z wnioskiem emerytalnym , domagając się ustalenia wysokości tej samej emerytury wg nowych zasad .

W. S. (1) wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego (vide- oświadczenie wnioskodawcy złożone na rozprawie apelacyjnej).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie , rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. , zważył co następuje;

Apelacja jest- w ocenie tut. Sądu - w pełni zasadna ,co skutkować musi wydaniem orzeczenia reformatoryjnego.

Zgodzić się bowiem ze skarżącym organem rentowym przyjdzie , że zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło z naruszeniem prawa materialnego, polegającym na błędnej wykładni przywołanego w podstawie prawnej art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2016 r., poz.887) . Otóż przede wszystkim już na wstępie podkreślić należy , że jakkolwiek powołany przepis nie odnosi się do samego przyznania prawa do świadczenia emerytalnego z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, to jednak przewidując możliwość obliczenia wysokości tego świadczenia wg zdefiniowanej składki (art. 26 powołanej ustawy)- jako ,co należy podkreślić ,odstępstwa od reguły ustalania wysokości emerytury dla urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. wg starych zasad (art. 53 ww. ustawy) - wbrew temu co przyjął Sąd Okręgowy- wiązać się musi z pierwszorazowym wnioskiem o ustalenie prawa do tak określonego świadczenia (przewidzianego w art.27 ustawy emerytalno-rentowej) bo tylko wtedy następuje ustalenie wysokości świadczenia wg takich czy innych zasad, wszelkie zaś dalsze czynności związane z przeliczaniem jego wysokości określone są w przepisach Rozdziału 3 powołanej ustawy emerytalno-rentowej tj. w jej art. 108-113 . Jak wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy odnosząc to do art.26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (por. m. innymi wyrok tego Sadu z dnia 6 kwietnia 2016 r. II UK 78/16) , co jednak przenosić się musi także na omawiany przepis (art.55 FUS) nie funkcjonuje on „w próżni normatywnej „ , ale jest jednym z wielu jednostek legislacyjnych i redakcyjnych ustawy , stąd odkodowanie jego znaczenia i zastosowania musi uwzględniać wszystkie inne przepisy regulujące przyznawanie i przeliczanie świadczeń emerytalno-rentowych . Tym samym Sąd Apelacyjny w Rzeszowie –w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę- nie podziela stanowiska Sądu Najwyższego zawartego w przywołanym przez Sąd Okręgowy

w T. wyroku z dnia 18 września 2014 r. I UK 27/14 ,w którym omawiany przepis ustawy emerytalno-rentowej de facto ulokowano jako jeszcze jedną, nie przewidzianą przez ustawodawcę w Rozdziale 3 ustawy emerytalno-rentowej ,możliwość przeliczenia i to praktycznie w każdym czasie , pobieranej już wcześniej emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego (art.27 FUS) wg nowych zasad. Nie odmawiając więc możliwości ustalenia wysokości ww. emerytury w systemie zdefiniowanej składki dla tych, którzy przed nabyciem prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia tego powszechnego wieku emerytalnego pobierali czy to wcześniejszą emeryturę , czy też emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym (jako ,że istnieje możliwość przechodzenia kilkakrotnie na emeryturę , ale wyłącznie w sytuacji ziszczenia się innego ryzyka ubezpieczeniowego por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2005 r. I UK 120/04) - co ostatecznie wprost uregulowane zostało przez ustawodawcę w obowiązującym od dnia 1 maja 2015 r. art.55a ustawy

o emeryturach i rentach z FUS - podkreślić należy, że powyższe także odnosi się wyłącznie do ustalania wysokości emerytury w wieku powszechnym przy wystąpieniu z wnioskiem o ustalenie prawa do tego świadczenia. Tym samym w przypadku wnioskodawcy , który jeszcze w dniu 24 kwietnia 2012 r .wystąpił z takim wnioskiem, a następnie przez kilka dobrych lat pobierał świadczenie emerytalne obliczone wg starych zasad , aby móc w ogóle rozważać możliwość ponownego ustalenia wysokości tego świadczenia w trybie art. 55 w zw. z 26 ustawy emerytalno-rentowej ,należałoby w pierwszej kolejności dokonać oceny jego żądania przez pryzmat art.114 ust. 1 ww. ustawy (podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2013 r. II UK 143/13) . Tymczasem analizach akt emerytalnych W. S. (1) -w ocenie Sądu Apelacyjnego - nie wskazuje na wystąpienie jakichkolwiek przesłanek mogących skutkować wznowieniem postępowania w sprawie ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy w trybie wyżej powołanego przepisu. We wniosku emerytalnym z dnia 24 kwietnia 2012 r. W. S. (1) zawarł bowiem wyraźne żądanie ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, wskazując na konkretne wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych

z ostatnich 20 lat (od stycznia 2002 r. do grudnia 2011 r.) do ustalenia podstawy wymiaru emerytury (vide – k-4 akt emerytalnych). Co więcej uczynił to w sytuacji pouczenia go o możliwości i warunkach ubiegania się o ustalenie wysokości emerytury wg nowych zasad (pkt 10 zawartej we wniosku emerytalnym informacji zawierającej powyższe pouczenie v .k- 6 akt emerytalnych). Następnie praktycznie co kwartał , w związku z kontynuowaniem ubezpieczenia, wnioskodawca zgłaszał wnioski o przeliczenie emerytury w trybie art.112 ustawy emerytalno-rentowej i przeliczenia takie były dokonywane. Nawet złożenie kolejnego wniosku emerytalnego z dnia 18 maja 2015 r. , skutkującego wydaniem zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji ZUS, nie powstrzymało wnioskodawcę od zgłoszenia w dniach 9 i 13 lipca 2015 r. żądania przeliczenia emerytury obliczonej wg starych zasad w trybie ,obowiązującego od dnia 22 czerwca 2016 r. , art. 110 a ustawy emerytalno - rentowej , co doprowadziło do wydania przez pozwany organ rentowy w dniu 5 sierpnia 2015 r. decyzji

(vide k- 25 akt emerytalnych) ustalającej nową wysokość emerytury na kwotę 5.964,10 zł brutto miesięcznie. Niezależnie od tego , gdyby nawet przyjąć, że zaistniały podstawy do wznowienia postępowania , a w efekcie ponownego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy w trybie art. 55 ustawy emerytalno-rentowej, to powracając do pierwszorazowego wniosku emerytalnego W. S. (1)

(jako , że wznowienie ma na celu wzruszenie pierwszorazowej decyzji ZUS przyznającej prawo do emerytury na podstawie art. 27 FUS , obliczonej wg. starych zasad) stwierdzić ,w ślad za pozwanym organem rentowym, należy że na dzień złożenia tego wniosku to jest na dzień 24 kwietnia 2012 r. jak też na dzień nabycia prawa do emerytury wnioskodawca nie spełnił warunku podlegania ubezpieczeniom po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego , skoro wiek ten osiągnął dopiero

z dniem następnym tj. 25 kwietnia 2012 r ., przy nabyciu prawa do emerytury też

już z wyżej wskazanym dniem (stosownie do art.100 ust.1 ustawy emerytalno-rentowej) . Oczywiście jest przy tym , że konieczne też do zastosowania omawianego art.55 ustawy emerytalno -rentowej porównanie wysokości emerytury wnioskodawcy obliczonej wg starych zasad z tą z sytemu zdefiniowanej składki, winno odnosić się do daty nabycia prawa do tego świadczenia , nie zaś jak przyjął bezpodstawnie Sąd I instancji , daty kolejnego wniosku emerytalnego W. S. (2) z 18 maja 2015 r. (inne są też reguły przeliczania obu tych świadczeń , a emerytura wnioskodawcy obliczona wg starych zasad na przestrzeni lat 2012-2015 była kilkakrotnie przeliczana) . Jak zaznaczono powyżej przedmiotowe spoproszenia

i uwagi mają jedynie marginalne i drugorzędne znaczenie wobec przesądzenia przez tut. Sąd Apelacyjny ,że w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy brak jest przede wszystkim przewidzianych w art. 114 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2016 r., poz.887) podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury W. S. (1) .

Mając więc powyższe na uwadze i na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

1/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy -adwokatowi J. W. , informując o powyższym wnioskodawcę z przywołaniem art.133 § 3 k.p.c.,

2/ kalendarz 2 miesiące,

3/ następnie – w przypadku niewniesienia przez wnioskodawcę w ww. terminie skargi kasacyjnej – akta sprawy zwrócić Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu.

SSA Irena Mazurek